

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010267
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3614010267.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovaným 1) ml. O. F., nar. XX.XX.XXXX v A., 2) M. F., nar. X.X.XXXX, 3) O. F., nar. XX.X.XXXX, 4) V. F., nar. XX.X.XXXX, 5) A. F., nar. XX.X.XXXX, 6) A. F., nar. XX.X.XXXX a 8) H. F., nar. XX.XX.XXXX, trestne stíhaným pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/, j/, § 127 ods. 12 Tr.zák. a pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. novembra 2017, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 19. septembra 2016, sp.zn. 2T/158/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. zrušujú sa výroky o uloženom treste odňatia slobody vo vzťahu k obžalovanému 8) H. F..

Na podklade § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný 8) H. F. odsudzuje podľa § 364 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. i/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr.zák. obžalovanému 8) H. F. sa výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu 15 (pätnásť) mesiacov.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovaným 1) ml. O. F., 2) M. F., 3) O. F., 4) V. F., 5) A. F., 6) A. F. zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 19. septembra 2016, sp.zn. 2T/158/2014 boli v bode I. obžalovaní 1) ml. O. F., 2) M. F., 3) O. F. a 4) V. F. oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom, č.k. Pv 433/12/3305-53 zo dňa 25.11.2014 pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/, j/, § 127 ods. 12 Tr.zák. a pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k §§ 156 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 06.05.2012 v čase okolo 19,00 hod. v A. na D. ulici pred bytovým domom č. XXX spoločne napadli A. U., G. U. tak, že najskôr obžalovaní O. F., a V. F. vulgárne nadávali A. U. a G. U. a následne ich prinesenými drevenými palicami a päšťami opakovane udierali do celého tela, následne obžalovaný ml. O. F. vytiahol nôž, ktorým A. U. porezal na predlaktí ruky a týmto

nožom sa taktiež zahnal na G. U., pričom ho poškrabal na hrudi, po čom sa poškodeným podarilo ujsť z miesta činu pred bytový dom č. XXX na D. ulici v A., kde obžalovaný M. F. napadol G. U. tak, že ho kopal ležiaceho na zemi, pričom uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému G. U. tržnú ranu na hlave v oblasti spánkovo-záhlavovej vľavo, otras mozgu ľahšieho stupňa, zmliaždenie a odreniny na hlave v oblasti spánkovej vľavo, na ľavom a pravom ramene, na ľavom predlaktí a na lakti na oboch rukách s dobou liečenia a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života trvaní 20 dní, poškodenému A. U. spôsobili zmliaždenie v oblasti záhlavia ľahšieho stupňa, kožnú odreninu na hrudníku vpravo pod lopatkou a kožnú odreninu na pravom predlaktí s dobou liečenia a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života trvaní 6 dní, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok v časti, pre ktorý sú obžalovaní 1. ml. O. F., 2. M. F., 3. O. F., 4. V. F., stíhaní.

V bode II. rozsudku okresný súd podľa § 285 písm. a/ Tr.por. vo vzťahu k napadnutiu poškodeného G. U. a podľa § 285 písm. c/ Tr.por. vo vzťahu k napadnutiu poškodeného G. U. oslobodil obžalovaných 5) A. F. a 6) A. F. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom, č.k. Pv 433/12/3305-53 zo dňa 25.11.2014 pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/, j/, § 127 ods. 12 Tr.zák. a pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, dňa 06.05.2012 v čase okolo 19,00 hod. v A. na D. ulici pred bytovým domom č. XXX spoločne napadli A. U., G. U. a G. U. tak, že najskôr obžalovaní A. F., A. F., vulgárne nadávali A. U. a G. U. a následne ich prinesenými drevenými palicami a päšťami opakovane udierali do celého tela, po čom si poškodených zastal G. U., na čo ho obžalovaní A. F. a A. F. napadli tak, že ho palicami udierali po tele, po čom sa poškodeným podarilo ujsť z miesta činu pred bytový dom č. XXX na D. ulici v A., kde obžalovaný A. F. napadol G. U. tak, že ho kopal ležiaceho na zemi, pričom uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému G. U. tržnú ranu na hlave v oblasti spánkovo-záhlavovej vľavo, otras mozgu ľahšieho stupňa, zmliaždenie a odreniny na hlave v oblasti spánkovej vľavo, na ľavom a pravom ramene, na ľavom predlaktí a na lakti na oboch rukách s dobou liečenia a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života trvaní 20 dní, poškodenému A. U. spôsobili zmliaždenie v oblasti záhlavia ľahšieho stupňa, kožnú odreninu na hrudníku vpravo pod lopatkou a kožnú odreninu na pravom predlaktí s dobou liečenia a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života trvaní 6 dní a poškodenému G. U. spôsobili zmliaždenie hrudníka vľavo s krvnou podliatinou a zmliaždenie IV. a V. prsta pravej ruky s opuchom s dobou liečenia a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života trvaní 10 dní pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok v časti, pre ktorú sú obžalovaní 5. A. F. a 6. A. F. stíhaní vo vzťahu k napadnutiu poškodeného G. U. a pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní 5. A. F. a 6. A. F., vo vzťahu k napadnutiu poškodeného G. U..

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd odkázal poškodeného DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava 851 01, IČO: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody vo vzťahu k poškodeným 1. ml. O. F., 2. M. F., 3. O. F., 4. V. F., 5. A. F. a 6. A. F. na občianske súdne konanie.

Napokon v bode III. uvedeného rozsudku okresného súdu boli obžalovaní 7) N. F. a 8) H. F. uznaní vinnými z prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. j/, § 127 ods. 12 Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 06.05.2012 v čase okolo 19,00 hod. v A. na D. ulici pred bytovým domom č. XXX spoločne napadli A. U., G. U. a G. U. tak, že N. F. vulgárne nadával A. U. a G. U. a následne ich prinesenou drevenou palicou a päšťami opakovane udieral do celého tela, následne poškodeného G. U. obžalovaný 7) N. F. napadol tak, že ho palicou udieral po tele, po čom sa poškodenému podarilo ujsť z miesta činu pred bytový dom č. XXX na D. ulici v A., kde obžalovaný 8) H. F. napadol G. U. tak, že ho uderil drevenou palicou po hlave, pričom uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému G. U. tržnú ranu na hlave v oblasti spánkovo-záhlavovej vľavo, otras mozgu ľahšieho stupňa, zmliaždenie a odreniny na hlave v oblasti spánkovej vľavo, na ľavom a pravom ramene, na ľavom predlaktí a na lakti na oboch rukách s dobou liečenia a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života trvaní 20 dní, poškodenému A. U. spôsobili zmliaždenie v oblasti záhlavia ľahšieho stupňa, kožnú odreninu na hrudníku vpravo pod lopatkou a kožnú odreninu na pravom predlaktí s dobou liečenia a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života trvaní 6 dní a poškodenému G. U. spôsobili zmliaždenie hrudníka vľavo s krvnou podliatinou a zmliaždenie IV. a V. prsta pravej ruky s opuchom s dobou liečenia a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života trvaní 10 dní.

Za to boli odsúdení:

- obžalovaný 7) N. F. podľa § 364 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák, § 37 písm. h/, § 38 ods. 4 Tr.zák. na súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienične odložil a určil skúšobnú dobu 24 mesiacov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr.zák. bola obžalovanému uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste u obžalovaného 7) N. F. z rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 2T/86/2013-856 z 23.03.2016, rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 2T/166/2013-214 z 27.08.2014, právoplatného dňa 20.10.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 2To/107/2014-228 z 20.10.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

- obžalovaný 8) H. F. podľa § 364 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr.zák., § 37 písm. h/, § 38 ods. 4 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a určil skúšobnú dobu 15 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. boli obžalovaní 7) N. F. a 8) H. F. zaviazaní k povinnosti spoločne a nerozdielne nahraďiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava 851 01, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 81,79 €.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bol obžalovaný 7) N. F. zviazaný k povinnosti nahraďiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava 851 01, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 49,34 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd odkázal poškodeného DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava 851 01, IČO: XX XXX XXX so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote prokurátor podal odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku proti oslobodzujúcim výrokom vo vzťahu k dotknutým obžalovaným bez uvedenia, či odvolanie podáva v neprospech alebo v prospech dotknutých obžalovaných.

V zákonnej lehote (dňa 20.9.2016) prokurátor podal písomne odvolanie v neprospech obžalovaného 8) H. F. proti výrokom o uloženom treste.

V písomnom podaní, doručenom okresnému súdu až dňa 8.12.2016, prokurátor podané odvolania odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah podanej obžaloby a na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Samosudca Okresného súdu Partizánske v odôvodnení rozsudku poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/93/2013-222 z 31.07.2013, právoplatný dňa 20.08.2013, ktorým boli obv. 1. G. U., 2. A. U. a 3. W. U. uznaní vinnými, a to obv. 1. G. U. pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, obv. 2. A. U. pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. j/ Tr. zákona a obv. 3. W. U. pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa menovaní dopustili tak, že napadli najskôr maloletého O. F.; A. F., ktorý ho bránil a následne napadli O. F. a V. F..

Samosudca následne v odôvodnení rozsudku uviedol, že vo vzťahu ku všetkým obžalovaným súd musel pri hodnotení svedeckých výpovedí vychádzať z toho, že až na G. U. boli ostatní poškodení v inej veci uznaní vinnými za obdobný prečin, teda nielenže boli útočníkmi, ale mali aj motív vykresľovať priebeh potýčky spôsobom, ktorý by prenášal vinu a zodpovednosť na obžalovaných. Poukázal na skutočnosť, že výpovede poškodených sa z hľadiska pravdivého popísania skutkového deja sa líšia, čo je aj v rozpore so skutkovým stavom preukázaným vo veci sp.zn. 2T/93/2013, o čom majú svedčiť aj výpovede svedkov

L. U. a O. N.. Súd tak vychádzal len z tých výpovedí poškodených a svedkov, ktoré neboli vyvrátené ako nepravdivé, nerozporovali si s výpoveďami z prípravného konania a z už preukázaných skutočností v trestnej veci sp. zn. 2T/93/2013, z ktorej skutkovej vety vyplýva priebeh skutku tak ako uvádzajú obžalovaní, teda tak, že mal. O. F. ako aj A. F., O. F. a V. F. boli napadnutí, pričom pokiaľ aj oni nejakým spôsobom reagovali na napadnutie, nebolo preukázané, že ich konanie možno považovať za opätovaný útok či vzájomné napadnutie, ale len za súčasť nutnej obrany, preto súd oslobodil V. F., O. F. a mal. O. F., pretože nemožno považovať za preukázané v rovine rozumnej istoty, že sa stal skutok v časti, pre ktorý sú obžalovaní 1. ml. O. F., F., 3. O. F., 4. V. F. stíhaní.

Súd neprisvedčil pravdivosti výpovede poškodených ohľadne použitia zbrane mal. O. F. aj s prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalca z odboru psychológie, ktorý nespochybnil obžalovaného výpoveď z hľadiska sklonu u k fabulácii.

Súd taktiež vyhodnotil, že nie je zrejmé, kedy a kde sa malo napadnutie nožom uskutočniť. K vierohodnosti skutku z hľadiska jeho priebehu súd poukázal aj na výpoveď poškodeného G. U., ktorý uviedol, že obžalovaní útočili po jednom, po dvoch. Samosudca poukázal na skutočnosť, že poškodení mali výhodu aj v tom, že boli telesne ako aj vekovo vyspelejší, čo malo vyplynúť najmä z výpovede obžalovaného M. F., ktorý nazval zvyšných obžalovaných deťmi.

Oslobodenie obžalovaných A. a A. F. spod obžaloby súd zdôvodnil tým, že ani jeden zo svedkov či poškodených neuviedol tú skutočnosť, že by sa skutku zúčastnili spolu obidvaja obžalovaní, pričom boli aktívni v tom smere, že by sa dopustili konkrétneho fyzického násillia, či konali iným spôsobom naplňajúcim zákonné znaky žalovaných prečinov. Podľa názoru súdu verzia obžalovaných, ktorý sa nedoznali, nebola vyvrátená, a preto pri nedostatku iných dôkazov svedčiacich verzii obžaloby pochybnosti svedčia v ich prospech. Súd vyhodnotil ako pravdivú výpoveď obžalovaného A. F. s poukazom na popis skutku vo veci sp. zn. 2T/93/2013, kde sa tento ako účastník potýčky pred bytovkou č. XXX

neuvádza a tiež poukazuje na skutočnosť, že dvojčičky A. a A. F. sú si na nerozoznanie podobní, čo aj viedlo poškodených k vyjadreniam v tom zmysle, že títo menovali jednu alebo druhú dvojčičku. V spojitosti so skutkom odohrávajúcim sa pred bytovkou č. XXX súd poukazuje vo vzťahu k obžalovanému A. F., že už v konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/93/2013, že tento bol osobou poškodenou pri bránení jeho brata mal. O. pred napadnutím zo strany A., G. a W. U., a teda nebol útočníkom. Oslobodenie obžalovaného M. F. spod obžaloby súd odôvodňuje tým, že bolo preukázané, že skutok sa vo vzťahu k tomuto obžalovanému nestal, obvineného M. F. podľa názoru súdu neusvedčuje žiadna zo svedeckých výpovedí na hlavnom pojednávaní.

Proti uvedenému rozsudku prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 19.09.2016 odvolanie v časti oslobodzujúcich výrokov vo vzťahu dotknutým obžalovaným a taktiež proti výroku o treste v neprospech obžalovaného H. F., nakoľko predmetný rozsudok považoval v časti oslobodzujúcich výrokov za nezákonný a rovnako považoval za nezákonný a za neprimerane nízky trest uložený obžalovanému H. F..

Predmetný rozsudok považujem za nezákonný, nakoľko súd nevykonal všetky dôkazy potrebné na náležité objasnenie veci a dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní nesprávne vyhodnotil. Obžalovaní svojim konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov, pričom z hľadiska subjektívnej stránky konali v priamom úmysle.

Spáchanie skutku kladeného obžalovaným za vinu považujem za dostatočne preukázané výpoveďami poškodených a svedkov na hlavnom pojednávaní, pričom výpovede poškodených považujem za vierohodné, nakoľko sa v podstatných skutočnostiach zhodovali s ich výpoveďami z prípravného konania. Z výpovede poškodeného G. U. vyplýva, že obžalovaní na nich útočili po jednom, po dvoch, mali palice, ktorými ho pred bytovkou č. XXX udreli po hlave, pričom jeho, ako aj jeho brata okrem obžalovaného M. F. bili všetci obžalovaní. Poškodený G. U. bol preukázateľne bitý viacerými osobami, čomu nasvedčujú aj zranenia, v dôsledku ktorých musel vyhľadať lekárske ošetrovanie. Poškodený G. U. popísal útok obž. maloletého O. F., ktorý mal nožík a šiel smerom na jeho brata, ďalej uviedol, že obž. A. F. ho kopal, obž. H. F. ho udrel palicou po hlave. Z obvinených účastných na skutku G. U. menoval obžalovaných O., A., A., N. a H. F.. Poškodený G. U. vo svojej výpovedi uviedol, že medzi bytovkami č. XXX a XXX ho napadla jedna z dvojčičiek F. a N. F.,

príčom obaja mali v rukách palice. Poškodený A. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol postupne napadnutý obžalovanými A., N., O. a O. F.. Poškodený A. U. tiež uviedol, že na mieste boli prítomní aj obžalovaní O. F. a V. F., ktorí sa najskôr začali byť, ďalej uviedol, že obžalovaný O. F. sa zahnal a pichol ho do ruky. Poškodený A. U. v podstate zhodne ako poškodený G. U. uviedol, že obžalovaní mali palice, bili aj jeho brata, on sa iba bránil útoku obžalovaných, pričom doslovne uviedol, že osem ľudí naskákalo na nich dvoch. A. U. svojou výpoveďou priamo usvedčuje obžalovaných - dvojčičky A. F. a A. F., ktorí sa mali nachádzať pred bytovkou č. XXX a tiež obžalovaných H. a M. F., ktorí sa mali nachádzať pred bytovkou č. XXX. Napadnutie svojho otca G. U. videl poškodený A. U. zo vzdialenosti približne 5-10 metrov, pričom uviedol, že ho bili pred bytovkou č. XXX buď A. alebo A. a H. F., a to palicou. Poškodený na záver dodal, že po príchode polície už bitka nebola a tiež že nevidel, že by niekoho bil obžalovaný M. F.. Pokiaľ aj výpovede poškodených nezodpovedali v celom rozsahu ich výpovediam z prípravného konania, túto skutočnosť nemožno pokladať za rozhodujúcu pri posudzovaní ich vierohodnosti, v tejto súvislosti je potrebné vziať na zreteľ najmä časový odstup medzi ich výsluchom v prípravnom konaní a v konaní pred súdom, ako aj skutočnosť, že medzi oboma rodinami došlo k urovneniu ich vzájomných sporov, čo niekoľkokrát deklarovali aj v priebehu hlavného pojednávania.

Z výpovedí poškodených teda jednoznačne vyplýva, že v čase skutku boli na mieste činu prítomní všetci obžalovaní a aktívne sa zapojili do konfliktu s rodinou poškodených, pričom viacerí mali v rukách palice. Tejto skutočnosti nasvedčuje taktiež výpoveď svedka O. N., príslušníka PZ Partizánske, ktorý po príchode na miesto činu pred bytovkou č. XXX uvidel zhuk približne 30-50 ľudí, ktorí sa medzi sebou aktívne napádali, pričom všetci obžalovaní tu boli prítomní a k ukončeniu konfliktu prišlo nie samotným príchodom polície, ako sa to niektorí svedkovia a najmä obvinení snažili na hlavnom pojednávaní prezentovať ale až použitím varovného výstrelu zo služobnej zbrane povereného príslušníka F. R., ktorého súd aj napriek návrhu prokurátora odmietol vo veci vypočuť. Svedok F. R. svojou výpoveďou mohol prispieť k objasneniu predmetnej trestnej veci, nakoľko práve on vyhodnotil situáciu tak, že bol nútený použiť služobnú zbraň za účelom ukončenia konfliktu medzi zúčastnenými. Podotýkam, že výpovede svedkov F. R. a O. N. nemožno považovať za nevierohodné, menovaní nemajú príbuzenský ani iný pomer k obžalovaným, či poškodeným, čo sa nedá povedať o všetkých svedkoch, ktorí boli na hlavnom pojednávaní vypočutí. Poverený príslušník O. N. uviedol, že prítomné osoby mali palice, hokejky, snažili sa na seba útočiť, na bližšie podrobnosti a prípadne zranenia si však s odstupom času svedok nespomenul. Výpoveď menovaného svedka - povereného príslušníka vyvracia výpoveď svedka O. C., ktorý uviedol, že bitku nevidel, videl len, ako G. U. a A. U. s palicami utekali z bytovky č. XXX na č. XXX, ako aj svedka S. M., ktorý uviedol, že bol len svedkom napadnutia M. F., pričom všetci poškodení mali držať v rukách palice a obžalovaných s palicami nevidel. Rovnako svedok L. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že videl bitku medzi U. a F., pričom U. mali palice, no po prečítaní výpovede z prípravného konania, kde tento svedok tvrdil, že palice mali aj F. na hlavnom pojednávaní výpoveď zmenil a uviedol, že na túto skutočnosť si už nespomína. Svedok L. U. v závere výpovede uviedol, že pred skutkom pil s obvineným N. F., preto podľa môjho názoru ani jeho výpoveď nemožno považovať za vierohodnú, nakoľko nemožno rozumne predpokladať, že tento svedok pre svoj priateľský vzťah s obžalovaným bude obžalovaného, resp. jeho príbuzných z trestnej činnosti usvedčovať.

Taktiež sa nestotožňujem s názorom súdu zdôvodňujúcim oslobodenie spod obžaloby V. F., O. F. a mal. O. F. v tom smere, že s prihliadnutím na skutkovú vetu v trestnej veci sp. zn. 2T/93/2013, z ktorej vyplýva priebeh skutku tak ako uvádzajú obžalovaní, teda tak, že mal. O. F. ako aj A. F., O. F. a V. F. boli napadnutí, pričom pokiaľ aj oni nejakým spôsobom reagovali na napadnutie, nebolo preukázané, že ich konanie možno považovať za opätovaný útok či vzájomné napadnutie, ale len za súčasť nutnej obrany. Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie súdne lekárstvo O.. M. O. č. 23/2013 zo dňa 12.02.2013, vyplýva, že G. U. dňa 06.05.2012 utrpel tržnú ranu na hlave v oblasti spánkovo záhlavovej vľavo, otras mozgu ľahšieho stupňa, zmliaždenie a odreniny na hlave v oblasti spánkovo-záhlavovej vľavo, na ľavom a pravom ramene, na ľavom predlaktí a lakti na oboch rukách, charakter a lokalizácia zranení nasvedčujú pre jeho vznik pôsobením aktívneho násillia, mohlo k nemu dôjsť pri fyzickom napadnutí inými osobami, po úderoch pästou ruky, ako aj zraňujúcim predmetom ako je drevená palica a podobne do oblasti hlavy, ramien a predlaktia a oboch rúk. Zo zdravotnej dokumentácie poškodeného G. U. vyplýva, že dňa 06.05.2012 utrpel zmliaždenie hrudníka vľavo s krvnou podliatinou a zmliaždenie IV. a V. prsta pravej ruky s opuchom. Charakter a lokalizácia zranení nasvedčujú pre jeho vznik pôsobením aktívneho násillia, mohlo k nemu dôjsť pri fyzickom napadnutí inými osobami, po úderoch pästou ruky, ako aj zraňujúcim predmetom ako je drevená

palica a podobne do oblasti hrudníka a pravej ruky. Zo zdravotnej dokumentácie poškodeného A. U. vyplýva, že dňa 06.05.2012 utrpel zmliaždenie v oblasti záhlavia ľahšieho stupňa, kožnú odreninu na hrudníku vpravo pod lopatkou a kožnú odreninu na pravom predlaktí. Rovnako u tohto poškodeného charakter a lokalizácia zranení nasvedčujú pre jeho vznik pôsobením aktívneho násillia, ku ktorému mohlo dôjsť pri fyzickom napadnutí inými osobami, po úderoch päsťou ruky, ako aj zraňujúcim predmetom ako je drevená palica a podobne do oblasti hlavy, hrudníka a pravého predlaktia. Spôsob a charakter vzniku uvedených zranení preto do značnej miery vylučuje možnosť ich vzniku pri odvracaní útoku, resp. pokiaľ aj došlo k ich napadnutiu tak, ako sa to obžalovaní snažili na hlavnom pojednávaní prezentovať, takáto obrana by mala byť vyhodnotená ako celkom zjavne neprimeraná útoku. Okolnosť, že poškodení boli v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske vo veci sp. zn. 2T/93/2013 odsúdení za napadnutie maloletého O.

F., A. F., O. F. a V. F. nemožno vyhodnotiť tak, že títo nemohli byť aj útočníkmi a páchatelmi skutku kladeného im v obžalobe za vinu, nakoľko medzi nimi a poškodenými preukázateľne dochádzalo k vzájomnému napádaniu a takéto konanie obžalovaných možno považovať za opätovaný útok bezprostredne nasledujúci po útoku popísanom v skutkovej vete v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 2T/93/2013.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatela.

Samosudca Okresného súdu Partizánske v odôvodnení rozsudku k trestu uloženému obžalovanému H. F. uvádza, že prihliadol k jedenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona a preto za prevahy priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona tomuto uložil podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody na 6 mesiacov s podmiennečným odkladom na 15 mesiacov, pretože na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebný nepodmiennečný trest a pretože nie je možné opraviť zrejmu chybu vo výroku pokiaľ táto bola vyhlásená, je zrejmé, že súd mal v úmysle ukladať trestu na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Z uvedeného je zrejmé, že za žalovaný skutok u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie podmiennečného úhrnného trestu odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, teda s použitím ustanovenia § 37 písm. h/, § 38 ods. 4 Tr. zákona v trestnej sadzbe v rozmedzí 16 až 36 mesiacov. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému H. F. vo výmere 6 mesiacov s podmiennečným odkladom na 15 mesiacov preto možno považovať za nezákonný.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/158/2014 zo dňa 19.09.2016 a aby mu v zmysle ustanovenia § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora vo vzťahu k oslobodzujúcim výrokom napadnutého rozsudku nie je dôvodné a vo vzťahu k výrokom o treste uloženom obžalovanému 8) H. F. je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Keďže prokurátor podal odvolanie proti viacerým (nie všetkým) výrokom napadnutého, odvolací súd najskôr pristúpil k preskúmaniu odvolaní prokurátora napadnutých oslobodzujúcich výrokov napadnutého rozsudku. Z hľadiska tejto prieskumnej povinnosti odvolací súd primárne stál pred otázkou, v akom rozsahu je oprávnený preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť odvolaní prokurátora napadnutých oslobodzujúcich výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 19.9.2016 vyplýva, že prokurátor sa po vyhlásení napadnutého rozsudku k možnosti podať odvolanie vyjadril nasledovne: „podávam odvolanie voči rozsudku v časti oslobodzujúcich výrokov vo vzťahu k dotknutým obžalovaným, vo vzťahu k obžalovaným N. a H. F. si ponechávam lehotu na podanie odvolania“ (č. l. 589). Z uvedeného vyplýva, že prokurátor v rámci podania odvolania do zápisnice o hlavnom pojednávaní v rozpore s ustanovením § 310 ods. 2 Tr. por. neuviedol, či odvolanie voči oslobodzujúcim výrokom napadnutého rozsudku podáva v prospech alebo neprospech dotknutých obžalovaných. Do uplynutia lehoty na podanie odvolania prokurátor nedoplnil, či vo vzťahu k oslobodzujúcim výrokom napadnutého rozsudku podáva odvolanie v prospech alebo neprospech obžalovaných.

Podľa § 310 ods. 2 Tr. por. z odvolania prokurátora, ktoré podal na hlavnom pojednávaní, musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného. Vzhľadom na to, že podľa § 308 Tr. por. prokurátor môže podať odvolanie ako v neprospech, tak aj v prospech obžalovaného, odvolací súd stál pred úlohou posúdiť rozsah svojej prieskumnej povinnosti na základe porušenia povinnosti prokurátora podľa § 310 ods. 2 Tr. por. uviesť, či odvolanie proti oslobodzujúcim výrokom podal na hlavnom pojednávaní v neprospech alebo v prospech dotknutých obžalovaných.

Vychádzajúc č. čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 2 ods. 1 Tr. por. niet zrejme pochyb o tom, že trestné konanie je striktné upravené Trestným poriadkom a porušenie príslušných ustanovení Trestného poriadku musí mať zodpovedajúce právne následky. Je tiež nepochybné, že platná právna úprava trestného konania pred súdom v rámci trestného stíhania sa vyznačuje zásadou kontradiktórnosti tohto súdneho konania, čo znamená, že zodpovednosť za výsledok sporu je na stranách konania. Preto v zmysle zásady nestrannosti súdu v tomto konaní musí súd nestranné pristupovať aj k procesnej aktivite strán v konaní, nakoľko každá aktivita súdu musí byť posudzovaná tiež z hľadiska, či neprináša neprípustnú pomoc niektorej nečinnnej strane trestného konania v rozpore so zásadou rovnosti strán podľa § 2 ods. 14 Tr. por. V tomto smere má odvolací súd na zreteli aj to, že v súčasnosti uznávaná súdna prax pripúšťa len určitú, v záujme spravodlivosti akceptovateľnú pomoc súdu slabšej strane v konaní v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z platnej právnej úpravy odvolania v trestnom konaní je zrejmé, že rozsah prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu (viď § 317 ods. 1 Tr. por.) určuje strana konania tým, že označí, proti ktorým výrokom rozsudku súdu prvého stupňa podáva odvolanie a z akých dôvodov. Pokiaľ ide o zákonné náležitosti odvolania Trestný poriadok rozlišuje medzi ústne podaným odvolaním na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa (§ 310 Tr. por.) a písomne podaným odvolaním (§ 311 Tr. por.), pričom zákonnou náležitosťou oboch foriem podaného odvolania je uvedenie odvolateľa, proti ktorému výroku rozsudku smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo (§ 310 ods. 1 posledná veta a § 311 ods. 1 Tr. por.). Z uvedeného vyplýva, že aby súd mohol podanie strany v zmysle § 62 ods. 1 Tr. por. považovať za odvolanie proti rozsudku, musí z tohto podania strany vždy minimálne vyplývať, správnosť ktorých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa odvolateľ namieta, inak nemôže byť podanie strany konania v zmysle § 62 ods. 1 Tr. por. posúdené ako odvolanie.

Z platnej právnej úpravy odvolania tiež vyplýva, že odvolanie možno podať jedine v lehote uvedenej v ustanovení § 309 Tr. por. Právna úprava lehoty a miesta podania odvolania, ako aj obsahu odvolania (§ 309 až § 311 Tr. por.) umožňuje odvolateľovi v rámci odvolacej lehoty aj postupne napádať jednotlivé výroky rozsudku súdu prvého stupňa, ako to napríklad v prejednávacom prípade urobil prokurátor. Z uvedeného s poukazom na ustanovenia § 310 ods. 1 posledná veta a § 311 ods. 1 Tr. por. však tiež vyplýva, že napadnutie výrokov rozsudku súdu prvého stupňa po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania znamená nemožnosť odvolacieho súdu pristúpiť k prieskumu rozsudku postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. a takéto odvolanie, podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania musí byť zamietnuté postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Samotná skutočnosť, že ustanovenia Trestného poriadku výslovne neupravujú, aké právne následky je potrebné vyvodiť z porušenia povinnosti prokurátora podľa § 310 ods. 2 Tr. por., podľa názoru tohto senátu odvolacieho súdu táto okolnosť sama osebe neznamena, že by porušenie tejto právnej povinnosti prokurátora, upravenej zákonom, nemalo byť postihnuté žiadnym právnym následkom. Takýto postup by zrejme nemohol byť považovaný za súladný s ústavne zakotveným princípom, podľa ktorého je Slovenská republika právnym štátom a z ktorého princípu tiež vyplýva, že porušenie právnej povinnosti má mať právne následky. Preto pre riešenie otázky, aké právne následky je potrebné vyvodiť z porušenia

povinnosti prokurátora podľa § 310 ods. 2 Tr. por., je nevyhnutné vychádzať z účelu uvedeného ustanovenia.

Keďže ako vyplýva z vyššie uvedeného, účelom odvolania v trestnom konaní je v zákonnej lehote na podanie odvolania vymedziť rozsah prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu, zámerom zákonodarcu v zmysle uvedeného bolo ustanovením § 310 ods. 2 Tr. por. vymedziť rozsah prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu na základe odvolania prokurátora tiež z hľadiska skúmania existencie väd rozsudku súdu prvého stupňa v prospech alebo neprospech obžalovaného. Iný výklad uvedeného ustanovenia by bol bez akéhokoľvek právneho významu a predstavoval by tak absolútnu neplikovateľnosť (zbytočnosť) predmetného zákonného ustanovenia v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky.

Hoci znenie ustanovenia § 310 ods. 2 Tr. por. na prvý pohľad evokuje, že prokurátor by mal mať povinnosť uviesť už na hlavnom pojednávaní, či ním podané odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného, vzhľadom na zákonnú možnosť odvolateľa všeobecne (teda aj prokurátora) rozširovať rozsah odvolania do uplynutia odvolacej lehoty podľa názoru senátu odvolacieho súdu je splnením uvedenej povinnosti prokurátora aj uvedenie, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného, do uplynutia odvolacej lehoty prokurátora.

Na základe vyššie uvedených úvah vyvstáva otázka, ako posúdiť podanie prokurátora, v ktorom v zákonnej lehote na podanie odvolania podal odvolanie proti konkrétnemu výroku rozsudku súdu prvého stupňa, avšak v zákonnej lehote neuviedol, či odvolanie podáva v prospech alebo neprospech obžalovaného. S poukazom na vyššie uvedené úvahy o povinnosti odvolateľa v zákonnej lehote na podanie odvolania vymedziť svojim odvolaním rozsah prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu podľa názoru senátu odvolacieho súdu nie je možné dospieť k záveru, že prokurátor by v takomto prípade podal odvolanie v neprospech obžalovaného. Takýto záver nemožno vyvodiť ani z postojov prokurátora vo veci pred vydaním napadnutého rozsudku, nakoľko takýto výklad by znamenal s nestrannosťou súdu nezlučiteľnú pomoc odvolacieho súdu prokurátorovi ako silnejšej strane konania, keďže by prakticky konvalidoval nesplnenie zákonnej povinnosti prokurátora podľa § 310 ods. 2 Tr. por. uviesť v zákonnej lehote pre podanie odvolania aj to, že odvolanie je podané v neprospech obžalovaného.

Podľa názoru tohto senátu odvolacieho súdu s poukazom na vyššie uvedené úvahy vo vzťahu k podaniu odvolania prokurátora bez splnenia jeho zákonnej povinnosti podľa § 310 ods. 2 Tr. por. prichádzajú do úvahy dve riešenia, a to, že z hľadiska veľmi prísneho formálneho posúdenia takéto podanie prokurátora nemá zákonné náležitosti odvolania, alebo že takéto podanie prokurátora je nutné považovať za odvolanie prokurátora, podané v prospech obžalovaného. Tento senát odvolacieho súdu sa pri riešení uvedenej otázky prikláňa k riešeniu, podľa ktorého v takomto prípade je potrebné takéto podanie posúdiť ako odvolanie prokurátora podané v prospech obžalovaného. K tomuto záveru viedol tento senát odvolacieho súdu najmä zámer zákonodarcu priamo preniesť vyššie zmienený princíp pomoci slabšej strane v súdnom konaní aj do odvolacieho konania formuláciou ustanovení § 308 ods. 2 Tr. por. (zakotvenie práva aj tretích osôb, ktoré nie sú stranami konania, podať odvolanie v prospech obžalovaného) a § 324 Tr. por. (zásada „beneficium cohaesionis“).

S poukazom na uvedené preto odvolací súd dospel k záveru, že včas podané odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcim výrokom napadnutého rozsudku je nutné považovať za odvolanie podané v prospech dotknutých obžalovaných. Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní prokurátora napadnutých oslobodzujúcich výrokov rozsudku okresného súdu v rozsahu podľa § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku, ktoré by mohli viesť k priaznivejšiemu rozhodnutiu vo vzťahu k týmto výrokmi dotknutých obžalovaných. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora v tejto časti nie je dôvodné a preto o tejto časti odvolania prokurátora rozhodol podľa § 319 Tr. por. tak, ako je to uvedené v bode II. výrokovej časti tohto rozsudku.

Na základe preskúmania odvolania prokurátora podaného proti výrokom rozsudku okresného súdu o treste uloženom obžalovanému 8) H. F. v neprospech obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že toto odvolanie je dôvodné. Okresný súd v danom prípade ukladal trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. (trestná sadzba odňatia slobody šesť mesiacov až tri roky) pri existencii prevahy priťažujúcich okolností, z ktorého dôvodu sa podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. (takto upravená trestná sadzba trestu odňatia slobody je v rozmedzí 16 mesiacov až 3 roky). Z uvedeného vyplýva, že napadnutým výrokom rozsudku, ktorým okresný súd obžalovanému 8) H. F. podľa § 36 ods. 2, § 41 ods. 1, § 37 písm. h) a § 38 ods. 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, bolo porušené ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Preto odvolací súd vo výroku pod bodom I. tohto rozsudku zrušil všetky výroky rozsudku okresného súdu, týkajúce sa uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému 8) H. F..

Vzhľadom na to, že podľa názoru odvolacieho súdu bolo možné nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, odvolací súd v bode I. pristúpil k rozhodnutiu postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. V danom prípade odvolací súd bol povinný vychádzať z okolnosti, že správnosť výrokov napadnutého rozsudku o vine vo vzťahu k obžalovanému 8) H. F. nie je možné v tomto odvolacom konaní preskúmavať preto, lebo proti nim nebolo stranami konania podané odvolanie.

Na základe preskúmania veci sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu, podľa ktorého je u obžalovaného daná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. por. Na rozdiel od záverov okresného súdu odvolací súd na základe správnych skutkových zistení okresného súdu dospel k záveru, že u tohto obžalovaného je daná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. i) Tr. zák., teda že obžalovaný spáchal trestný čin odvracajúc útok za okolností, ktoré by inak za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, ale konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany. Už v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd správne poukázal na to, že poškodení v tomto prípade boli právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske zo dňa 31.7.2013, sp. zn. 2T/93/2013, uznaní vinnými z prečinu výtržníctva, ktorého sa dopustili tak, že dňa 6.5.2012 v čase približne o 19,00 hod. v A. na D. ulici pred bytovým domom č. XXX obvinení G. U., A. U. a W. U. po predchádzajúcej slovnej výmene napadli maloletého O. F., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho kopali ležiaceho na zemi, čím mu spôsobili zmliaždenie hlavy vľavo v oblasti čelovospánkovej, oboch predlaktí, hrudníka vpredu vľavo a brucha ľahšieho stupňa s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní do 6 dní, následne napadli A. F., ktorý bránil svojho brata mal. O. F. tak, že obvinený A. U. zhodil A. F. na zem a potom ho obvinení A. U., G. U. a W. U. opakovane udierali do oblasti tváre, do oblasti hrude a na chrbát, pričom sa po chvíli A. F. vyšmykol a ušiel, čím mu spôsobili zmliaždenie hrudníka vľavo a šije ľahšieho stupňa s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 6 dní, následne obvinení A. U. a G. U. napadli O. F. tak, že ho najskôr obvinený G. U. potkol, následkom čoho O. F. spadol na zem, kde ho obvinení A. U. a G. U. opakovane kopali do oblasti hlavy a chrbtice, čím spôsobili O. F. zmliaždenie ľavej očné s odreninou a zmliaždenie hrudníka vľavo v oblasti lopatky ľahšieho stupňa s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní do 6 dní, následne obvinený A. U. napadol V. F., ktorý sa snažil pomôcť svojim synom tak, že ho drevenou palicou udrel do oblasti pravého ramena a úst a taktiež do oblasti pravého boku, čím spôsobil V. F. tržnú ranku na ľavom obočí, menšie tržné ranky na hornej a dolnej pere úst a zmliaždenie pravého ramena s kožnou odreninou a hrudníka vpravo ľahšieho stupňa s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní do 6 dní, po chvíli obvinení prešli pred bytový dom č. XXX na D. ulici, kde obvinený F. C. napadol M. F. tak, že kľúčmi, ktoré zvieral v pästi ruky udrel M. F. do oblasti ľavého oka, následkom čoho M. F. spadol na zem, kde ho obvinený A. U. jedenkrát udrel drevenou palicou do oblasti chrbta, čím spôsobili M. F. menšiu tržnú ranu na dolnom viečku ľavého oka a zmliaždenie s krvnou podliatinou v podkoží v oblasti pravej očné, na hrudníku vzadu vpravo a v oblasti šije s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní do 6 dní. Z porovnania uvedeného skutku a skutku, ktorý je predmetom tohto konania, vyplýva, že ide o tú istú udalosť, pričom podľa obsahu oboch skutkov je nepochybné, že udalosť sa začala fyzickým útokom poškodených na maloletého obžalovaného 1) O. F. a vzájomné pretrvávajúce útoky členov rodín obžalovaných a poškodených sa skončili až na základe výstrelu z pištole jedného zo zasahujúcich policajtov.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného je daný vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a preto v jeho prípade niet dôvodu aplikovať ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. S prihliadnutím na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 ods. 1 bude naplnený aj uložením podmienecného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v bode I. výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.